

центърътъ и лѣвиятъ флангъ не ще могатъ да отстѣпятъ навреме на казаната линия, и затова на 11-и вечерята заповѣда: I, II и IV корпуси да се оттеглятъ къмъ Айроболъ; XVII корпусъ, който се съсрѣдоточаваше въ Люле Бургасъ, както и всички части отъ Родосто и отъ ж.-п. ст. Муратли, да заминатъ за Чорлу; Конната дивизия да замине за Люле Бургасъ. Поради общото разстройство на армията, тази заповѣдъ се предаде въ корпуситѣ късно следъ пладне на 12-и. Въ това време III корпусъ донесе, че българитѣ не настѣпватъ къмъ Бунаръ Хисаръ. и Абдуллахъ паша отмѣни заповѣдта, която частитѣ едва бѣха започнали да изпълняватъ.

И тъй, остана въ сила решението армията да се оттегли задъ р. Еркене, като временно I, II и IV корпуси се спратъ и устроятъ на линията на Карагачъ дере, а III корпусъ — въ Виза. Командуващиятъ армията заповѣда на 13-и корпуситѣ да се приготвятъ за бързо оттегляне на линията задъ Еркене.

Главнокомандуващиятъ усвои напълно идеята на командуващия Източната армия — да отстѣпи задъ Еркене и подъ впечатление на донесението за появяването българската 10-а гранична дружина при Бунаръ Хисаръ въ 1 ч. пр. пл. на 14-и отдаде директива за почване отстѣпленieto. Въ 9 ч. 45 м. отдаде друга директива за сжщото; въ нея опредѣляше пѣтя за отстѣпление на всѣки корпусъ и мѣстото му задъ р. Еркене. И командуващиятъ Източната армия отдаде заповѣдъ за отстѣпление. Обаче, турската армия се разнебити при отстѣпленieto, та корпуснитѣ командири се боеха да не стане сжщото при по-нататѣшното отстѣпление отъ Карагачъ дере за Еркене. Освенъ това, голѣма частъ отъ артилерията бѣше изоставена по пѣтищата и войницитѣ прѣснати въ разни посоки, та корпуситѣ имаха нужда още отъ два дни, за да прибератъ орждията и да устроятъ частитѣ. Най-после, непоявяването на българската пехота до 14-и убеди турцитѣ, че българитѣ не преследватъ, и че паниката и отстѣпленieto не сж основателни. Армията бѣ обвзета отъ срамъ, който предизвика желание за реваншъ. Поради това командиритѣ на I, II и IV корпуси, които бѣха въ Люле Бургасъ, обсъдиха положението и колективно телеграфираха на командуващия Източната армия, въ Чорлу, че сж на мнение да отложатъ отстѣпленieto, докато се види явно, че е невъзможно повече да се остане на позицията. Командуващиятъ армията отказа категорично. Тогава корпуснитѣ командири се обърнаха направо къмъ главнокомандуващия, въ Черкескьой, и му заявиха, че предпочи-